

גְּשָׁרִים.

1

אַחֲרוֹן.

קמטי מִי־הַנֶּמֶל, הַהוֹלֵךְ וְנֶרְדָּם, עֵינִם כְּעֵין גְּלִים
בְּחֻמוֹת פְּנֵי־קֶסֶם:
קוֹפְאִים וְחַיִּים כְּאַחַד...
וְנִעֻצִים בְּמִים אֲנִיּוֹת־שֵׁיט וּמִפְּרֵשׁ וְקִיטוֹר,
בְּעַרְב־רֵב וְשׁוֹרוֹת שׁוֹרוֹת, —
כְּצַעְצׁוּעִים בְּתוֹךְ מִקְפֵּא נוֹצִין;
הַמִּקְפֵּא חָרֵשׁ זַע, הַסְּפִינּוֹת לֹא תוֹעֵנָה.
וְאַרְבוֹת־קִיטוֹר הוֹלְכוֹת כְּבוֹת פֹּה וְשָׁם,
וְחֻמְן נֶדְף וּמִסְלָסֵל בְּאִוִיר עָמוּם,
כְּנִפְתַּת נֶמֶס זֶה — סֵלְסוֹת שְׁקוּפוֹת.
וּמִגְדֵּל־מֵאִיר עֲתִיק, אֲשֶׁר לֹא יָאִיר עוֹד,
מִלְּבִין הַרְחֵק רְחוֹק,
בְּכַנְף אֵיִם לֹא־נִרְאִים בְּאֲד־עָרְב;
וְדָמָה לְיָד חוֹרָת, שְׁלוּחָה בְּתַפְלָתָהּ
מִלֵּב הַגְּלִים הַשְּׂמִימָה.

ומאחרי כל אלה, בהבל יום שוקע,

עולה ומתחור סהר גדול, עגל,

שטוח, מְשֻׁה־מְרָאָה והוא נכתם, -

כְּאֵגֶן־בְּרוֹזַל מְלֶבֶן הוֹלֵךְ וּמְצַטְנֵן

וְשִׁכְבַת אֶפֶר דֶּק עַל פְּנָיו.

וְדָמוֹת לוֹ... דָּמוֹת שֶׁמֶשׁ כְּבֵה,

דָּמוֹת עֲתִידָה, דָּמוֹת מְכַרְחָה לְבֵא,

כְּדָמוֹת שֶׁמֶשְׁנו אָנוּ, אֲשֶׁר יִכְבֶּה

בְּעוֹד אֶלְפֵי רַבּוֹא רַבּוֹת שָׁנָה...

נִשְׁבַּעְתִּי, כְּכֵה יִהְיֶה אִזּוֹ מְרָאֵהוּ:

כְּבֵרוֹזַל מְלֶבֶן הוֹלֵךְ וּמְצַטְנֵן,

בְּלִי זִיו, בְּלִי שֶׁמֶץ נִגְה, -

וְשִׁכְבַת אֶפֶר דֶּק עַל פְּנָיו הַנְּעֻתָמִים.

וְהֶאֱנִיּוֹת כְּכֵה נְעוּצוֹת תְּהִינָה אִזּוֹ

בְּקֶרַח־עוֹלָם כְּחֵל;

וּמִקְדָּקְדֵי שְׁנֵי הַקְּטָבִים יוֹרְדִים, זוּמָמִים

מִפְּלִי־שֶׁלֶג וּמִשְׁבְּרֵי קֶרַח־וֹנִים;

כְּשִׁנֵי כוֹבְעִים גְּדוֹלִים וְעִמְקִים,

לְכִנִּים־כְּחֵלִים וְאַרְכֵי־הַשׁוֹלָיִם, -

מִתְבְּדָרִים הֵם וּמְכֻסִּים כְּדוֹרְנוּ,

מִתְחַרִּים בְּמְרוּצַת־קֶרַח בְּלִת־נְרָאָה,

מִתְקַרְבִּים אֵט אֵל קוֹ־הַמְשֻׁנָה.

מִקְרָתָם יִקְפְּאוּ נְהוֹת־אֵיתָן עַד קֶרַקְעָם,

אֲשֵׁדוֹת יַעֲצְרוּ רוּחָם, יִטְפוּ אֵט, יַעֲרְמוּ כִּי־א,

כְּנִשְׁרֵי־זְכוּכִית וּמְגֻדְלֵי אַגְדָּה, -

עד כי כלה זרם, זרם.
 גם ירק-החורף לארננים יחור,
 גם עטרן פלביזים, במים עזים,
 כחלב יקפא תחת עזרם.
 גם לב האדם באשר הוא יתחלחל, -
 בעזרות-שער פבדים יכסוהו,
 את גוש-הפחם הנותר ואת הכפס האחרון
 יקריבו לו לקרנן,
 ולא יהם לו.

וברחו עמים פעופות-סחו לדרום,
 רק לדרום, רק לדרום...
 וחתרו אל לב-הארץ לבקש חסד-שמש,
 ועד לבה לא יבאו,
 והפגיעים את החסד לא ימצאו,
 ועצמותיהם יכבו גבעות, נחלים וערבות,
 והקדחת יעבר וישטחון והשלג יישר
 כל פגור קרוש יוצא דפן
 וכל פליט נצב גלוד תוך כדי מרוצתו.
 ונדו בניה-האיסקימוסים הנקשים עם אבניהם,
 עם פלביהם הרחומים ודגתם המיבשה;
 ועברו על הקרח עד אי-קרתיים,
 ובאו עד סיציליה ועד הר-האש מלפנים,
 וזחלו על גחון עד אפריטו,
 וספו שם ותמו בקרח-עולם.

והקר הלוהט אחז כְּבֵר בְּמֵי הַיָּם הַמְּלוּחִים:

כֹּל זְרָמֵי אֲקִינוֹס הַעֲמֻקִּים
 נִצְבִּים כְּמוֹ גֵד, מִגְלִידִים עַד הַקֶּרְקַע;
 וְהַדָּגָה וְחִיתוֹ יַמִּים, הַמֵּתִים וְהַשׁוֹרְצִים,
 נִנְעָצִים בְּקֶרֶח שֶׁל תְּהוֹם, כְּפִלְפֶּלִין בַּמִּקְפָּא.
 וְעַדָּף כֹּל הַמַּיִם הַעֲצוּמִים עִם קְרִישָׁתָם,
 מִזֶּנֶק בְּנִפְץ גְּבוּרוֹת חוֹרְגוֹת מִן הַתְּהוֹמוֹת,
 וְהִיא לְזֵרֵי רֶכְסִים נוֹצְצִים סָבִיב אֵיִם
 וְיֹסֶהְרוּנִי חוֹמוֹת־גְּבִישׁ סָבִיב מִצוּקֵי־אֲרֶץ.
 וּמֵאַחֲרֵיהֶם עוֹלֹת שְׁשָׁרוֹת הַרִי־הָרִים,
 גְּבוּהוֹת מֵהֶם וּכְבֻדוֹת אֶלֶף מוֹזִים, –
 וְלוֹחֲצוֹת עַל גַּבָּם וְנִשְׁפָּכוֹת מֵעַל לְרֹאשָׁם,
 כְּמַפְּלֵי זְרָמֵי־אֵיתָן קוֹפְאִים בְּשִׁפּוּעִים.
 וְנִנְעָתְקוּ רַגְלֵי הַהַרְרִים מִן הַלְחָץ
 וְנִדְדוּ דְחוּפִים וְנִנְאָנְחִים בְּמוֹעֵקָה;
 הֵר מַיִם נִקְשִׁים דוֹחָה הֵר,
 הֵר נוֹזְלִים־עוֹמְדִים בְּמוֹרַד הֵר צוֹנֵחַ.
 הַיּוֹם הֵם כֹּאֵן וּמְקַר נִדְחָפוּ מִרְחֻקִּים,
 אַחֲרֵיהֶם שְׁנַיִם, שְׁלִישִׁים יִרְדּוּ;
 עַד הַפָּגֶשׁ כָּלָם בְּטַבּוֹר הַיִּבְשׁוֹת
 וַיְהִי גְלִידָה אַחַת זוֹחֶלָה בְּאֲדִיר.

וְהִנֵּה גָאָה כְּבֵר הַקֶּרֶח וַיְהִיָּה בְּמָה אַחַת

עִם תּוֹעֲפוֹת הַקּוֹרְדֵי־יָרִים;

גַּם פְּסוּגוֹת־הַיַּמְלִיָּה הָיוּ מִישׁוֹר חֶלֶק.

וּמִשְׁפּוּעֵי בְמוֹת אֵלֵי הַכְּבִירוֹת

מגִּיחִים הַקְּרָחוּנִים – שְׁלִיחִים כְּבָדִים,
 כְּתַנְיֵי עֲקָלְתוֹן מְסֻרְבָּלִים, וּמִפִּיהֶם
 כְּפֹרֶעַד כְּרַעַל קָר וְחוֹדֵר
 מְטַפֵּטֵף וּמְתַאֲבֵךְ...

אַחֲרֵי לְבֵיהָאֲרֵץ הַמִּפְרָפֵר עוֹד בְּתוֹךְ
 בְּכַפּוֹת קְרוֹת, שְׁעִירוֹת יִגְשָׁשׁוּ.
 וְלִשְׁנוֹת־קֶרֶחַם הַמִּתְפַּצְצוֹת תִּלְחַכְנָה
 כֹּל רֶטֶט חַיִּים דְּלִים בְּאֶשֶׁר הוּא,
 כֹּל צְמַח חוֹר נִחְבָּא אֶל הַסֵּלַע.
 וְעָבְרוּ זַחַל וְעַבֵּר יַעֲרִים נִקְשִׁים
 בְּלִי חוֹשׁ שְׂרֻטָּה בְּעַבְלֵי בִטְנָם;
 וּבְלָעוּ כְרָכִים רִיקִים, חֲדַי־מִגְדָּל,
 וְלֹא יוֹדַע עוֹד כִּי בָּאוּ קֶרֶבָם.
 כְּאֲזוּזִים נְבוּכִים יִפּוּצְצוּ הַיְכָלִים
 וּבְתִי־מִסְגָּד מְשׁוּחֵי־זֶהָב, בְּנוּיִם מְרוֹם,
 בְּלַחֲץ טַבְעוֹתֵיהֶם הַנּוֹדְאוֹת.
 וְהִר וְעַמֶּק – שְׁטַח יִשָּׂר בְּפָנֵי גְדֻלָּם
 וְעָבְרוּ בְּטַח וְלֹא יִדְעוּ כִּי עָבְרוּ.

וְהִנֵּה צָנְחוּ שׁוֹלֵי הַכּוֹבְעִים הַמִּתְבַּדְּרִים,
 עַד טֶשֶׁד הַיְאֹר הַגִּיעָה צִיצִית־קֶרֶחַם
 וְעַד קוֹלוֹמְבִיָּה מִצְפֵּן.
 וּמְדָרוֹם – עַד בְּרַנְיָאָה אֵי־הַדְּקָלִים,
 וְעַד־יְאֹר וּקְטוֹרִיָּה הַכְּחֻלָּה.
 וְתִלְכְּדוּ הַכּוֹבְעִים.. וּמִקְשָׁה אָחָד,
 קָר וְצָבָה מִשָּׁהוּ תִכְרִיכוּ

היה כדור האדמה, עזוב אלהים ושמש, -
 על כל נמיו ועל כל הריו.

אך סמוך לקו־המְשֻׁנָה,
 באגן־קונגו הקודח בימי־קדם, -
 עוד נותרה זרת עפר לח לְמִרְאָה,
 ונתחמת אֶזוֹב שֵׁם נותרה,
 ואדם אחד... אדם אחרון.
 מְכַרְבֵּל הוא ומראה פרא לו,
 עין־אתרוג צמוק בעורות דבים - פָּנִיו,
 ועיניו - שְׁנֵי מִשְׁקָעִים שְׁחוּרִים.
 וזהו גֵּן לְאוֹתוֹ מִיַּן־הַיְצוּרִים, אֲשֶׁר כָּבֵשׁ
 כֹּל חַי וְדוֹמֵם וְצוֹמֵחַ
 ויִגְשֶׁר תְּהוֹמֹתֵיהֶם הַמִּפְרִידוֹת,
 ויהי להם לְאֵחַ ויהי לְמִצְוֵה,
 ועם כֹּל אֵיתְנִי־תֵבֶל שֶׁר וַיּוֹכֵל.
 עֵתָה נִבְקָה כֹּל חֲכָמְתוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ,
 קָרָה רְעָה אֲכֻלְתָּהּ;
 הַתְּפוֹרְרוּ יַצִּירוֹתָיו בְּכֹל הָאָרֶץ,
 נְסִינּוֹת אֶלְפֵי דוֹרוֹת סַחֵף קָרַח.
 וְכֹל הֵיכָלָיו הַנְּשָׂאִים, שֵׁם מְלֻמְטָה,
 אֲשֶׁר טִפְחוּ אוֹתוֹ וְאֵת אֲבוֹתָיו, -
 נִפְעְרוּ כַקְּבָרִים לְחַיִּים לְבִלְעָהוּ.
 עֵתָה טַפְס, נִמְלֵט הוּא לְבִדּוֹ לְהַנְצֵל,
 הוּא לְבִדּוּ...
 -

וְעָרַב גְּדוֹל יָרֵד, עָרַב קַיִּי-הַעוֹלָם;
 הַשָּׁמֶשׁ עָלָה בַּפֶּאֱת קָדָם, אֲפֹ מְרֵאֵהוּ
 כְּמֵרֵאָה זֹאת הִלְבְּנָה עִתָּה...
 דַּמְדוּמֵי קַיִּי-הַקָּצִים מִשְׁחָקִים בְּעָרְפֶּל.
 וּלְאוֹרָם, זִיּוּ-מִסְתוּרִין וְעֲצָבֵת,
 זוֹחֵלוֹת מִיָּמִין בְּמוֹת-הַקֶּפֶאוֹן וּמִשְׁמֵאל,
 כְּחִיתוּ-קָרַח לְטָרֶף אֶת הָאֲחֵרֹן;
 וְלִפְנֵיהֶם צְלָלִים אֲדַמְדָּמִים יִהְיֶיכוּן.
 הוּא מְבַסֵּה לְהַמְלֵט מְרוֹם, רַגְלָיו כְּבִדּוֹת,
 בְּיַד וּבִשְׁן וּבְרַגְלָי וְיָגֵרֵד וַיֵּאָחֵזוּ,
 צִפְרָנָיו נוֹטְפוֹת דָּם...
 וּפְרֵשׁ יָד רוֹעֵדָת אֶל שְׁמַיִם רִיקִים:
 הוֹשִׁיעוּנִי!
 אֲפֹ שְׁחֲצִי-הַקָּרַח
 הַדְּבִיקוּהוּ, הַשִּׁיגוּהוּ בֵּין הַמְּצָרִים,
 וּבְנֶפֶץ אֲדִיר סָגְרוּ עָלָיו, מַעְכוּהוּ,
 כְּמַעַף הַזְּבוּב בֵּין סֶדֶן וּפְטִישׁ;
 וַיִּפְצְצוּ גְּלִגְלָתוֹ רַב־תְּחִיבֵי-הַמַּחְשָׁבוֹת
 עַב חִידוֹת בְּרֵאשִׁית וְאַחֲרִית – פְּתָרָה.
 וּמוֹחָה גַּמּוּ, בְּלִילֵי דִלּוֹחַ, מְעֵלָה
 וַיִּפֹּל מִגֵּדָד עַל הַקָּרַח.
 וְשַׁחַף חוֹלָה רָאָה זֹאת וַיִּצְרָח,
 וַיֵּרֵד נִקְרַב בְּחֻרְטוּם קָהָה
 אֶת גִּפְשׁ אָדָם-אַחֲרוֹן הַנִּשְׁפָּכֵת.
 פִּיד, פִּיד... וְהִנֵּה מִקְפֵּא מוֹצֵק,
 בְּנִרְגַע הִיתָה אֲבָן זֹאת הַנִּפְשָׁה...

וּנֹאֵשׁ אָסֶף רֵאשׁוּ, הַשְּׁמִיט גַּף וַיִּגְנֹעַ
בְּאוֹת־טֶרְפוֹ הָאֲחֵרוֹנָה.

אֵךְ מִמַּעַל לְקַרְח־עוֹלָם, אֲשֶׁר נִסְגָּר,

עוֹד נִשְׁאַרָה בְרוּחַ יַד הָאֲחֵרוֹן.

עִם מִשְׁבְּרֵי קָרַח לֹחֲצִים תַּעַל מַעֲלָה

יָד פְּרוּשָׁה, קוֹפְאָה וְאַצְבָּעוֹתֶיהָ מִפְּרֻדוֹת...

הָאֲמָנָם עוֹד מְקוּהָ הִיא לְעוֹרָה,

לְעוֹרַת־שֶׁמֶשׁ - אֵב כֹּל תְּנוּעָה וְכֹל חַיִּים,

אֲשֶׁר עָבְדוּ וְהִקְרִיבוּ לוֹ קַדְמוֹנִים

בְּיַמֵּי הַיְלָדוֹת לְמִינ־הָאָדָם, -

וְאֲשֶׁר עָלְיוֹ סָפְרוּ אֲגֻדוֹת־אוֹר, יְבוּל וְאֲשֶׁר

עַד הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן - ?

לְשׂוּא!.. הוּא זָנַח כֹּל מַעְרִיצָיו וַיִּשְׁכַּחם,

הוּא בָּגַד בְּאֲדָמָה הַעֲלִינָה אֲשֶׁר אָהַב.

נָקַר וְאִים־הַשְּׁלִיחָה הַבַּיִת יָבִיט

אֶל הַיָּד הַשְּׁטוּחָה בַּקֶּפְאוֹן;

וּמֵרָאָה לוֹ, פֶּאֶגֶן־בְּרוֹזַל מְלֶכֶן וּמַצְטַנֵּן

וְשִׁכַּחַת אֶפֶר דָּק עַל פָּנָיו, -

כְּמֵרָאָה סֵהַר זֶה מִתְרוֹמֵם בְּעֶרְחָל.

מַה תִּלְבִּין לִי, הַמְגִדֶּל, מִלֵּב גֵּלִים?

מַה תִּרְמְזֵי לִי, יָד כְּבִירָה וְאִמְלֵלָה,

מִתְהוּם הַנְּצוּרוֹת וְהַבָּאוֹת?...

כִּפּוֹה, מַעֲרֵב זֶה, אֲנִי מוֹשִׁיט לְךָ אֶת עֲצָבִי,

בְּיָאָדָם אֲחֵרוֹן - אַח רְחוֹק לִי בְּזִמְנֵי

וְקָרֹב בַּחַיִּינָן!...
 מַעַל לְרֵאשֵׁי תְּקוּפוֹת, מִהֶפְכוֹת וְקִבְרֵי עַמִּים, -
 אָנִי מוֹשִׁיט לָךְ, כְּכַף־יָד חֲמָה וְחוֹבֶקֶת,
 אֶת רַעֲיוֹנִי.
 אוֹלֵי תִזְכְּרֶהוּ רַגַע אֶחָד לְפָנַי מוֹתֶךָ,
 וְדַאי, וְדַאי תִזְכְּרֶהוּ...
 כִּי מִכְאוּבֶךָ אֲוֹ, כְּאִב־הָאֲחֵרִית, בְּזַעִיר צִנְפִּין -
 כְּבֵר הָיָה לְעוֹלָמִים,
 כְּבֵר הָיָה עִתָּהּ, פַּה עֲמָדִי.
 כִּי יֵשׁ בְּנַמְל נְרָדִם זֶה וּבְגִלִּים נְרָפִים אֲלוֹ
 מִמְחֻזָּה קֶץ־הַיָּמִין;
 וּבִסְהַר זֶה - מַעֲיִן דְּמוֹת שְׁמֶשׁ יִשְׁנָה,
 אֲשֶׁר תִּרְאֶה אֹתָהּ בְּרַגְעָהּ הָאֲחֵרוֹן.
 וּבְעֶצֶב זֶה וְזֹאת צְמַרְמַחַת מִשְׁהוּ יֵשׁ
 מֵאוֹתָהּ תּוֹנָה גְדוֹלָה וְאֲחֵרוֹנָה,
 אֲבָדָה בְּעֶרְבוֹת־כְּפוֹר וּבְעַרְפְּלֵי־חֲדָלוֹן, -
 אֲשֶׁר תִּרְגִּישׁ אֹתָהּ רַגַע אֶחָד,
 בְּטָרִם יִדְבְּקוּךָ שְׁחָצֵי־קֶרֶחַ
 לְטֶרֶף אֶת מַחְשַׁבְתְּךָ - מַחְשַׁבְתִּי...

II

אַבְנֵי גְלוּמוֹת.

בְּדֶרֶךְ הַמֶּלֶךְ קוֹל הַלְמוֹת עֲמֵלִים,
נִתְזָמִים נִיצוּצוֹת וצָרוֹרוֹת אֶפְלָיִם; –

סִתְמִים חֲרוּצִים, עִם מִסְנָה עַל פְּנִים,
מִנְפָצִים, בְּקוֹל עֲזוֹת-גְּבוּרָה, אֲבָנִים.

עַל בְּרַכְּם הָאֶחָת הֵם כּוֹרְעִים אֲמִיּוֹם,
כְּרוּבֵי-הַקֶּשֶׁת בְּכוֹנְנֵם חֲצִים;

וְזוֹעוֹת מוֹנְפוֹת וְיוֹרְדוֹת וְעוֹלֹת,
וּבְרַתְמוֹס לֹא-פּוֹסֵק נְחַרְזִים הַקּוֹלֹת.

*

לְרַגְלֵי כָּל סִתָּת גַּל גּוֹפִים מְאִפִּירִים,
כְּאֲגוּזֵי-הַקְּדָרוֹת, פְּרִידֵי-קִמָּה כְּבִירִים;

וּכְבִּיצִים מְשֻׁנוֹת מְעוֹלָם מְאָבָן,
הַנּוֹשְׂאוֹת סוּד-קְדֻמוֹן לֹא-נִפְתָּר בְּחֶבֶן.

וְסָקַר הָעוֹבֵר הָאֲבָנִים הַגְּלוּמוֹת

וְקָרָא תוֹדוֹתָן מִפְּנֵיהֶן הַנְּעוּמֹת:

שָׂרָבִים יִמְיֶהֶן כִּימֵי הָאָדָמָה,

עַת נִקְלְפוּ בַקֹּטֵב מִכַּפֵּי־הַשָּׁמָמָה;

וְנִקְרְעוּ בַחֲזָקָה, עִם קַרְחֵי־הַקֶּלֶעַ

מִצְוָאֲרֵי הַצּוּרִים, מִחֲזוֹת הַסֶּלַע.

וַיִּשְׁאוּן קַרְחוּנִים וְגוֹלְלוּן אֵיתָנִים,

וַיִּשְׁחֲקוּ בָהֶן יָמִים וּבְגִי־לְוִיָּתָנִים;

הֲתִיִּיקוֹן אֲשֶׁרוֹת וּמְרִטוֹן הַסְּעָרוֹת,

עַד נִפְלֶן עֲיַפּוֹת בְּאִפְקֵי־הַנְּהָרוֹת.

שֵׁם נָחוּ סִגְלֹלוֹת וְתַמְהוֹת לְמַרְאֵה,

בְּהַפְקֵד הַדָּגָה בְּצִלָּן אֶת יַרְעָה;

וְקַהֲי־שָׁנִים וְשַׁחוּקֵי־הַצּוּרָה -

הַתְּנַמְנָמוּ, צַפּוּ לְאַחֲרִית לֹא־בְרוּרָה.

וּמַעַל לְרֹאשֵׁיהֶן - מְאֲבָנֵי־מַחֲשָׁבָה,

מִתְבַּעֲבָעִים וְזָכוֹנוֹת שְׁנוֹת אֶלְפֵי־רִבְבָה;

עִם גִּלְיִים עֲלִיזִים מִשְׁכָּשְׁכִים, הָאִים

מִהַפְּכוֹת אֵימֹת וְנִדְוָדִים נִפְלְאִים.

וּפְתָאם הַחֲרִידָה יִדְאָדָם תְּנוּמָתָן
וּתְשֻׁסָה הַבְּרוּזָל לְגִלּוֹת חִידָתָן.

הֶהָהָה!... צָבָא פְּטִישִׁים מִפְּצִיע לְבָבָן,
וּנְגִלָּה זֶה לְ ב... וְהוּא שְׁתַּחֲרַח, אוּ לְבָן.

אֲדַמְדָּם אוּ נָקָד; וְרַעְנָן בְּצַבְעוֹ,
וּמְשֻׁמֵּר בּוֹ חֲדוּש תּוֹר־בְּרָאשִׁית וְזִיווֹ.

וּנְשַׁמְת־הָאָבָן - זֶה דְמָמָה מוּצָקָה,
מִמָּנָה לֹא נִגְרַע גַּם אַחֲרֵי הַבְּקָעָה;

לֹא תִכֵּן, לֹא גִרְעִין - רַק קִשְׁיוֹת נִמְרָצָה,
הַגּוֹף הַגָּה נִשְׁבֵּר וְסוּדוֹ לֹא יָצָא.

אֶךְ בְּרַנֵּע הַתְּפוּצֵץ הַגְּלָמִים הַקָּשִׁים
יִנְסוּ קִשְׁי־מִרְדָּם בְּפָנֵי הָאֲנָשִׁים,

וְצָרְחוּ כִּנְשׁוּף וְיִרוּ כְרוּבָה:
לֹא גִמָּן לְגִלּוֹת קַרְבִּינוֹ... לֹא נִאֲבָהוּ

וְזָרְקוּ חֲדוּדִים עִם אָבָק מְנוּצֵץ
לְעוֹר אֶת עֵינֵי הַכַּח הַרוּצֵץ.

אֶךְ הַכֶּשֶׁל זֶה כַּח בְּצַרְרוֹת וּרְשָׁפִים

לא יוכלו... וצווחים רצוצים ורפים;

נפזרים על סביבו, נערמים ערמות,
כפרדות חדשות בגרני השדמות.

*

וננעצו האתים בחצץ המנמר,
המקשקש ומנצנצן בברקו המשמר.

ועברה עגלה ועגלה חונרת,
השלישית נמלאת, הרביעית מפזרת;
ומסלות מתישרות ושוטפים הכבישים,
בין הרים, ערבות ויערים ישישים.

ומשם, אל מעבר לימים רחוקים, -
יזבילו הספינות בין גלים ירוקים,

וטלטלו החצץ בערפל ובסופות,
להקדים במרוצה את מחזור-התקופות...

*

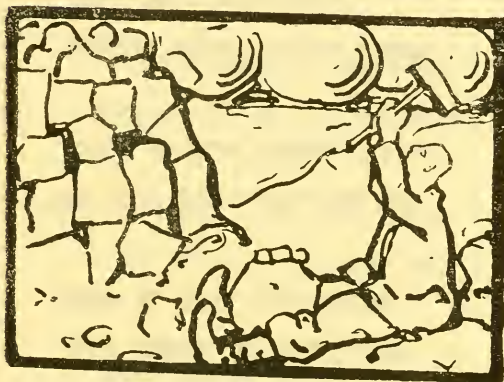
גם דרך נסללת זאת הולכה ועולה
להשיב לבאות על אבני-הגולה;

ואבנים אל פנים, מקום תולדנה
רצוצות ונולדות מחדש תדדנה.

אָל הַר־יִמְחַצְבֶּתָן לֵב רָלֵן מְבֹן.
וְזִמְרַת־פְּטִישִׁים מְלוֹה אֶת שׁוֹבְנֵי...

כִּי לֹא יִשְׁקֹט כָּל נַחַל עַד נִפְלוּ הַיָּמָה,
וְכָל מַעְגָּל לֹא־שָׁלֵם - עַד בֹּא הַהַשְׁלָמָה.

קופנהגן, תרע"ט.

שירים.

שקיעה.

צל חוזה ים סוער, ים מכה רם את גליו
שטה סירתנו, קלה כה ומהירה,
השמש בפאתים בדמיו טבע ויתעלה -
סער בא ולילה - ונחזור חיש העירה.

בסירה שטה והים באלפי פה בה גוער,
אני ואת בה יושבים, אין איש יתנו יומר -
לא בסירה ולא על כל הים הסוער,
רק את ואני כנגדך בלב הגלים חותר.

הים, הוא הכה גליו וענדם עטרות-כסף,
כמוני כן גם את ראית או ראשית סער,
בא את השמש - אם כי מאחריך דם יאסף -
ראית בפני גחתם וצערו בעיני בער.